

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
vasario mėn.
11
šeštadienis
Nr. 13 (987)
★

Kaina 15 kap.

Kolūkio gamybinis planas

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimu senąją planavimo sistemą pakeitus nauja, sudarant visuomeninio ūkio vystymo planus, kolūkiams suteikiama plati iniciatyva. Pagal naująją planavimo sistemą kolūkiai gauna tik valstybinių prievolių, natūralinio atlyginimo už MTS darbus, kontraktacijos ir valstybinių prekių planines užduotis. Atskirų kultūrų pasėlių dydžius, dirvų įdirbimo ir pasėlių priežiūros atlikimo agrotechnikos priemones, derlingumą, o taip pat gyvulių skaičių, jų produktyvumą, iš visuomeninio ūkio gausimų pajamų ir kitus gamybinius rodiklius nustato patys kolūkiečiai su tokio apskaičiavimu, kad prie mažiausio darbo jėgos ir lėšų panaudojimo iš visuomeninio ūkio šakų gautų didžiausias pajamas.

Praeitais metais rajono kolūkiuose pirmą kartą grūdinių ir pašarinių kultūrų pasėlių plotuose žymią vietą užėmė kukurūzai, kurie davė gausų derlių. Pavyzdžiui, „Neries“ kolūkio kolūkiečių Br. Gurklio ir J. Žlaunio vadovaujamos kukurūzų auginimo grandys iš kiekvieno ha pasėlių plotu gavo vidutiniškai po 300 cent žaliąsias masės, o atskiruose plotuose po 464 cent kukurūzų stiebų žaliąsios masės ir po 96 cent burbulių. Kukurūzai taip pat gerai užderėjo Marytės Melnikaitės vardo, „Aušros“ ir eilėje kitų rajono kolūkių.

Sudarant gamybinius planus kolūkių valdybos, žemės ūkio specialistai, partinės organizacijos turi atsižvelgti į vietines sąlygas, išstudijuoti vienam ar kitam kolūkiui būdingas visuomeninio ūkio vystymo galimybes, numatyti konkrečias priemones kolūkyje esantiems ištekliams kūrybingai panaudoti.

Priklausomai nuo vietos sąlygų kiekviename kolūkyje turi būti užplanuojama sėti tas kultūras, kurios to kolūkio dirvose geriausiai dera, vystyti tas žemės ūkio šakas, kurių

tarpimui kolūkyje yra tvirtas pagrindas.

Mūsų rajono žemės ūkio vystyme svarbiausias vaidmuo tenka visuomeninei gyvulininkystei. Sudarydamas gamybinius planus kolūkių valdybos turi skirti rimtą dėmesį pašarų bazės sustiprinimui. Greta kukurūzų pasėlių išplėtimo taip pat būtina sėti pašarines kultūras, kaip lubinus, seradėlę, įvairias vienmetes ir daugiameses žoles, sodinti šakniavaisius. Kartėjų lubinai visuose rajono kolūkiuose sėti ir pūdymus žaliajai trąšai, kad tokiu būdu užtikrintus gausius sekančiųjų metų žiemkenčių derlius. Gi Marytės Melnikaitės vardo, „Bugailiškių“ ir kituose kolūkiuose, kur lengvesnės dirvos, reikia sėti saldžiuosius lubinus tiek pašarui, tiek žaliajai trąšai.

Didžiausias pajamas mūsų rajono kolūkiams duoda bekonų auginimas, pieno ūkis bei techninės kultūros, o ypač linai. Kolūkio gamybiniame plane kaip tik ir turi būti numatomos priemonės, kurias įgyvendinus susidarytų sąlygos visoms šioms visuomeninio ūkio šakoms toliau sėkmingai vystyti.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimui „Apie bulvių ir daržovių gamybos bei paruošų padidinimą“ vieningai pritarė visi šalies darbo žmonės. Todėl šio Nutarimo iškelti uždaviniai turi plačiai atsispindėti ir kolūkių gamybiniuose planuose.

Sudaryti šių metų kolūkių gamybinius planus turi būti apsvarstomi kolūkiečių susirinkimuose, kad visi žemdirbiai išnagrinėtų visuomeninio ūkio tolesnio vystymo galimybes.

MTS vadovų, specialistų ir kitų vietinių žemės ūkio organų pareiga—padėti kolūkiams teisingai sudaryti metinius gamybinius planus, kad užtikrintus TSKP XX suvažiavimo Direktyvų projekte iškeltų uždavinių toliau vystant šalies žemės ūkį sėkmingą įgyvendinimą.

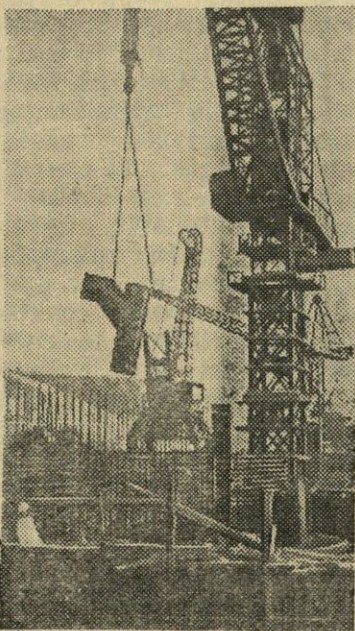
Rūpestinga priežiūra

„Aušros“ kolūkyje rūpinamasi visuomenine gyvulininkyste. Vetsanitarai J. Gudas ir J. Karosas, dažnai lankydami gyvulininkystės fermose, bendradarbiaudami su visuomeninių gyvulių prižiūrėtojais, likvidavo ne tik gyvulių kriti-

ma, bet ir sunkius susirgimus. IV laukininkystės brigados avių šerikas A. Mykolaitis stropiai prižiūri visuomenines avis. Avys reguliariai šeriamos ir girdomos. Avidėje visada švaru, šilta.

A. Kiškis

TSKP XX SUVAŽIAVIMO GARBEI

ŽIGULIOVSKAS. TSKP XX suvažiavimo Direktyvų projekte nurodyta, kad šeštajame penkmetyje bus pilnai užbaigta Kuibysėvo HES statyba. Ji jau duoda pramoninę srovę įmonėms. Dabar vyksta HES pastato statyba. Nuotraukoje: stambių blokų armatūros montavimas Kuibysėvo HES pastato statyboje.

I. Siomino nuotr. (TASS).

VISASAJUNGINIO SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO NUGALĖTOJAI

KAPSUKAS (ELTA). Pieno perdirbimo įmonės cėhuose įtemptai kovoja už TSKP XX suvažiavimo garbei prislimtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymą. Sausio mėnesį įmonė įvykdė dvi mėnesines sviesto gamybos užduotis, žymiai viršijo varškės, sūrio ir kazeino gamybos užduotį. Darbo tempai nelėtėjo ir vasario mėnesį. Iki suvažiavimo atidarymo dienos įmonės kolektyvas įsipareigojo įvykdyti dviejų mėnesių planą pagal visą produkcijos asortimentą.

Už laimėjimus, pasiektus didinant produkcijos gamybą 1955 metų ketvirtajame ketvirtyje, kolektyvui paskirta trečioji Visasajunginė mėn-os ir pieno produktų pramonės darbuotojų socialistinio lenktyniavimo premija.

Šiuo metu įmonėje atliekami darbai organizuojant srovinę sviesto gamybą. Pastatytas naujas sviesto gamybos cėchas, montuojami įrenginiai. Pradėjus dirbti srovinę gamybos metodu, artimiausiu metu sviesto bus pagaminama 3,4 kartus daugiau.

TRAŠOS Į LAUKUS

„Pirmūno“ žemės ūkio artelėje organizuotas vietinių trąšų išvežimas į laukus. Šiomis dienomis jau išvežta daugiau kaip 127 t mėšlo. Žemdirbių socialistiniame lenktyniavime TSKP XX suvažiavimo garbei kovoje už vietinių trąšų sukaupimo padidinimą, jų išvežimą į dirvas ir kompostavimą aktyviai dalyvauja P. Matuzevičius, A. Dulė, P. Jonuška ir kiti kolūkiečiai.

A. Budrys

Mokytojų draugystės diena

KĖDAINIAI (ELTA). Rasiurinkusieji apsvartė savo uždavinius auklėjant moksleivius komunizmo dvasia, pasidalino darbo patyrimu. Po to įvyko mokytojų sporto varžybos, Kėdainių vidurinių mokyklų mokytojų meno saviveiklos pasirodymas.

ria, pionierių vadovai. Susirinkusieji apsvartė savo uždavinius auklėjant moksleivius komunizmo dvasia, pasidalino darbo patyrimu. Po to įvyko mokytojų sporto varžybos, Kėdainių vidurinių mokyklų mokytojų meno saviveiklos pasirodymas.

Nauja sklandymo stotis

KAUNAS (ELTA). LDAALR Centro komitetas atidarė Kauno sklandymo stotį. Stoties viršininku paskirtas vienas seniausių respublikos sklandytojų pasižymėjęs konstruktorius B. Oškinis, instruktoriumi—sklandytojas sportininkas Z. Brazauskas.

Sklandymo stotyje bus ruošiami aviomodelistai, sklandymo instruktoriai—visuomenininkai. Čia bus apmokomi jaunieji sklandytojai. Organizuoti teoretiniai kursai, kuriuose bus dvi dešimtys jaunuolių moksleivių ir gamybinių. Sklandytojų jėgomis statomas naujos konstrukcijos bemotorinis skraidantis aparatas.

GARVEŽININKŲ LENKTYNIAVIMAS

MAŽEIKIAI (ELTA). Geležinkelio stoties garvežių depo mašinistai, lenktyniaudami TSKP XX suvažiavimo garbei, virš sausio mėnesio užduoties pervežė 11.200 tonų krovinių.

Šiomis dienomis mašinistas Juozas Vukša nuvedė iš akmenės į Mažeikius sunkiasvorį traukinį, viršijantį

nustatytą svorio normą 1.200 tonų.

Garvežininkai įsipareigojo iki TSKP XX suvažiavimo atidarymo dienos pervežti virš plano 7.000 tonų liaudies ūkio krovinių ir sutaupyti kuro vienam sunkiasvorio traukiniui nuvesti 400 kilometrų.

Kolūkių statybininkai ruošiasi naujam sezonui

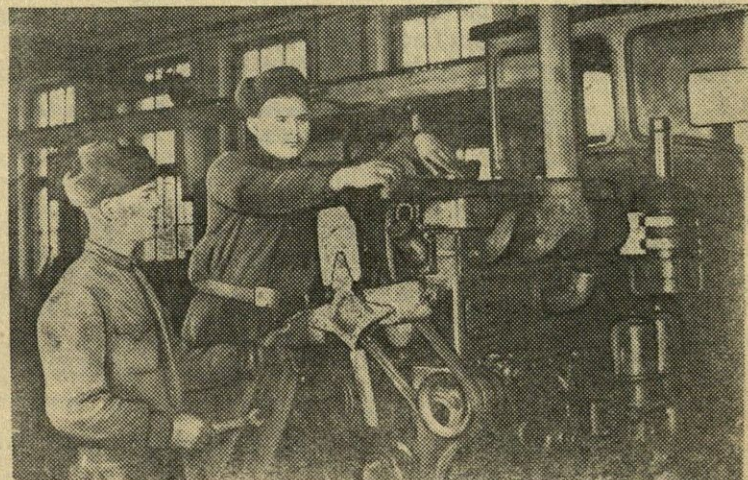
TROŠKŪNAI (ELTA). K. Štaro vardo kolūkio statybininkai, vadovaujami Juozo Valaikos, veikliai ruošiasi naujam statybos darbų sezonui. Šiemet numatyta pastatyti plytinę, ketureilę karvidę ir paukštidę.

Visi statybininkai dabar dirba kirtavietėse. Iškiršta ir į statybos aikšteles privežta apie 100

kietmetrių statybinės miško medžiagos. Karvidei statyti jau parsigabenta apie 20 tūkstančių plytų, daug cemento ir kitų medžiagų.

Šiemet visuomeniniams pastatams statyti bus plačiai nurinkti nuo laukų akmenys. Jų jau surinkta daugiau kaip 100 kubinių metrų. Vietoje gaminamos cementinės čerpės.

Kiaulidę, grūdų ir pašarų sandėlius atiduos šiemet eksploatuoti „Traupio švyturio“ žemės ūkio artelės statybininkai. Jie jau paruošė daugiau kaip 100 kietmetrių miško medžiagos, parsigabeno cemento. „Pažangos“, J. Žemaitės vardo ir kituose kolūkiuose statyboms paruošta po 130—180 kubinių metrų akmenų.

Jonavos MTS yra viena priešakinių mašinų-traktorių stočių respublikoje. Šiuo metu čia organizuotai remontuojami traktoriai ir prikabinamasis inventoriai. Remontas vyksta mazginiu metodu. Dirbtuvės jau atremontavo 29 traktorius. Pavyzdžiui dirba jaunieji komjaunio K. Fiodorovo vadovaujamos traktorinės brigados mechanizatoriai. Virš plano jie jau atremontavo du traktorius. Stoties kolektyvas kovoja už tai, kad iki kovo 25 d. būtų remontuoti visus traktorius ir žemės ūkio mašinas. Nuotraukoje: Jonavos MTS remonto dirbtuvėse. Kairėje—traktorininkas B. Romaška ir traktorinės brigados brigadininkas K. Fiodorovas, įvykdantys dienos normą 200 procentų.

M. Ogajaus nuotr.

(ELTA.)

PARTIJOS GYVENIMAS

Stiprinti partinį vadovavimą masiniam -politiniam darbui kaime

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XX suvažiavimo Direktyvų šeštajam penkmečio planui TSRS liaudies ūkiui išvystyti projekte tarp kitų uždavinių iškelti nepaprastai svarbūs uždaviniai žemės ūkio srityje, skirti žemdirbystės ir gyvulininkystės smarkiame pakilimui užtikrinti.

1960 metais numatyta pakelti bendrąjį grūdų surinkimą iki 180 milijonų tonų, užtikrinti mėsos gamybos augimą 2 kartus, pieno, bulvių, vilnos—beveik 2 kartus, daržovių — daugiau kaip 2 kartus, žymiai padidinti linų, cukrinių runkelių ir kitų techninių kultūrų gamybą.

Tam, kad šie didingi uždaviniai būtų sėkmingai vykdomi mūsų rajone, yra būtina, kad visos kolūkių, MTS pirminės partinės organizacijos atkakliai kovotų už ekonomiškai silpnų kolūkių atsilikimo likvidavimą, už platų mokslo ir priešakinio patyrimo įdiegimą į kolūkinę gamybą, už žemės ūkio produktų gamybos padidinimą kiekvienam 100 hektarų žemės naudmenų.

Šiame darbe pirmaeilę reikšmę įgauna visų pirminių partinių organizacijų organizatorinis ir politinis darbas masėse. Todėl visos mūsų partinės-organizacinės, masinės-politinės darbas dabar turi būti nukreiptas į tai, kad visi darbo žmonės giliai suprastų naujo penkmečio uždavinių reikšmę ir svarbą, sąmoningai kovotų už jų įgyvendinimą.

Pirmaeilis ir neatidėliotinas visų pirminių partinių organizacijų uždavinys mobilizuoti visas savo jėgas kovai už sudarymą sąlygų 1956 metais gausiam derliui gauti, už savalaikį ir gerą pasirošimą pavasario sėjai ir, ypač, sukaupti kuo daugiau organinių ir mineralinių trąšų kolūkiuose.

Tačiau, kai kurios kolūkių pirminės partinės organizacijos pakankamai neįvertina šio svarbaus darbo baro. Pav., „Laisvės“ kolūkyje vos tepradėta vežti į laukus durpės, mėšlas, o pirminė partinė organizacija taikstosi su tokia padėtimi. Panaši padėtis ir visoje eilėje kitų kolūkių. Visa tai rodo, kad kurių partinių ir tarybinių darbuotojų nepakankama sąmoninguma.

Daugelis partijos rajono komiteto instruktorių, pirminių partinių organizacijų sekretorių, apylinkių tarybų pirmininkų tiesiog vengia gilintis į kolūkių ekonomiką, į perspektyvinius kolūkių vystymosi klausimus. Dažnai sprendžiama apie kolūkių ekonominę padėtį tikta iš išorinių rodiklių. Dėl nepakankamo pasirošimo nepajėgiama išsiginčyti į tokius esminius kolūkinės ekonomikos klausimus, kaip, pavyzdžiui, visuomeninio darbo organizavimą kolūkyje, kolūkinės produkcijos gamybos išlaidas ir kt.

Partinės organizacijos vykdo politinį vadovavimą kolūkiams, o tai reiškia, jog jos visomis jų žinioje esančiomis priemonėmis siekia užtikrinti, kad būtų panaudoti visi rezervai, esantieji kiekviename kolūkyje, kiekvienoje MTS. O kad tai įvykdytų, visi pirminių partinių organizacijų sekretoriai, visi komunistai turi studijuoti žemės ūkio ekonomiką, gilintis į kolūkinę gamybą, atskleisti ir panaudoti neišnaudotus rezervus.

Partija kreipia ypatingą dėmesį į masinio-politinio darbo sustiprinimą kaime. Komunistų, komjaunuolių ir nepartinių agitatorių darbas masėse turi sužadinti žmonių siekimą dirbti ge-

rai, turi vystyti jų kūrybinį aktyvumą, padėti toliau gerinti darbo organizavimą, stiprinti darbo drausmę, plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą už nubrėžtų planų įvykdymą.

Deja, ne taip yra „Palangos“, M. Melnikaitės vardo, „Laisvės“ kolūkiuose. Ten pirminės partinės organizacijos apleido masinį - politinį darbą. Nors yra gausūs agitkolektyvai, tačiau jiems niekas nevadovauja. Agitatoriai formaliai išskirstyti pagal brigadas, fermas, bet jie ten reti svečiai. Pirminių partinių organizacijų sekretoriai privalo organizuoti visas jėgas, kad plačiai išplėstų socialistinį lenktyniavimą kolūkiečių tarpe už vietinių trąšų sukauptimą, už jų išvežimą, už gyvulių produktyvumo pakėlimą. Socialistinis lenktyniavimas turi būti veiksmingas. Neteisingai daro tie agitatoriai, kurie įprato kalbėti apie pasiekimus ir laimėjimus, vengdami kelti trūkumus ir sunkumus. Agitatorius negali praeiti pro šalį, matydamas trūkumus, kurie daro žalą kolūkiui. Jis privalo vystyti kritiką iš apačios, nukreipti šią kritiką prieš konkrečius kaltininkus. Sumanus agitatorių darbas brigadose, fermose, veiksminga sieninė spauda, vaizdinė agitacija, geros paskaitos ir pranešimai bei kitos įvairiapusiškos politinio ir kultūrinio darbo su žmonėmis formos padės kolūkiečiams teisingai suprasti socialistinę pažiūrą į darbą, į savo pareigas.

Visas tas atsakingas pareigas agitatoriai atliks tik tada, kada jiems teisingai ir sumaniai vadovaus pirminės partinės organizacijos. Rimta vaidmenį gerinant agitacinį darbą turi suvaidinti gerai organizuotas patyrimo pasidalinimas. Kovingas, kryptingas, glaudžiai susijęs su gyvenimu, su šios dienos uždaviniais politinis darbas masėse nulemia darbų sėkmę.

Sustiprinus politinį-masinį darbą kaime, pagerinus politinės agitacijos darbo turinį, bus užtikrintas naujas galingas darbo pakilimas, bus sėkmingai įgyvendinti tie uždaviniai, kurie mums nubrėžti Partijos penkmetinėje programoje.

J. Giedraitis
LKP rajono komiteto
propagandos-agitacijos
skyriaus vedėjas

Vilniaus „Viktorijos“ avalynės fabriko kolektyvas, lenktyniaudamas TSKP XX suvažiavimo garbei, pirma laiko įvykdė 1955 metų planą. Šiais metais avalynininkai dirba taip pat pralenkdami grafiką. Nuotraukose: geriausias apraukėjas I. Necvetnas, įvykdantis dienos normą 170–180 procentų ir cecho viršininkas V. Kovarskis.

L. Molnerto nuotrauka.
(ELTA).

Auga ir stiprėja komjaunimo organizacija

Nuolat auga „Aukštaičių“ kolūkio pirminė komjaunimo organizacija (sekretorius P. Gavrilenco). Priešakinis kaimo jaunimas stoja į VLKJS eiles. Neseniai į VLKJS narius priimtas jaunas kolūketis J. Vapšys. Dabar „Aukštaičių“ kolūkio komjaunimo organizacijoje 8 nariai.

Komjaunimo organizacija

auga ne tik kiekybiniu, bet ir kokybiniu atžvilgiu. Visi VLKJS nariai mokosi politinėje mokykloje. Čia jie gilina savo politines žinias, nagrinėja paskutiniuosius vidaus ir užsienio įvykius. Komjaunuoliai aktyviai kovoja už kolūkio stiprinimą ūkiniu-organizaciniu požiūriu. Jaunas komjaunuolis J. Vapšys kruopš-

čiai dalyvauja kolūkinėje gamyboje. Komjaunuolė M. Zumbrikaitė, dirbanti kolūkio bibliotekoje, kovoja už kolūkiečių kultūrinio gyvenimo lygio kėlimą.

Dabar komjaunimo organizacijos visas dėmesys nukreiptas sėkmingam pasirošimui pavasario sėjai, visuomeninės gyvulininkystės išvystymui. A. Pukėnas

Įžymusis rusų rašytojas

(F. M. Dostojevskio mirties 75 metinių sukaktį minint)

Fiodoras Michailovičius paliko gilius pėdsakus, vienas Dostojevskis gimė 1821 m. sam rašytojo gyvenimui, lapkričio 11 d. Maskvoje, pastūmė jį į pesimizmą.

gydytojo šeimoje. Jis mokėsi trejus metus pensijone, o paskui tėvo buvo atiduotas į Petrapilio karinę - inžinierinę mokyklą. Ją baigęs, kurį laiką dirbo inžinierijos departamente

braižytoju. Po kurio laiko jis metė šį darbą. Prasidėjo jo kaip profesionalo rašytojo veikla. 1846 m. pasirodė pirmoji

F. Dostojevskio apysaka „Vargšai“. Šios apysakos veikėjai—paprasti žmonės, ujamai ir niekinamiecarpatvaldytės. Ši kūrinį rašydamas, F. Dostojevskis buvo susijęs su revoliucine petraševiskiečių grupe, kuri didelę įtaką padarė rašytojui. Už dalyvavimą šioje veikloje Dostojevskis su kitais bendraminčiais 1849 m. buvo suimtas.

Kalėjimas, ištrėmimas pakirto rašytojo sveikatą. Tai

Toliau rašytojas dar labiau nutolo nuo revoliucinių idėjų.

Tačiau, nežiūrįnt savo reakcinių pažiūrų, kaip didelis menininkas, Dostojevskis negalėjo atsisądėti rusų nacionalinei literatūrai būdingų bruožų—gyvenimo tikrovės ir liaudies likimo pavaidavimo.

Dostojevskis mirė 1881 m. vasario 9 d.

Žymesni Dostojevskio kūriniai yra „Nusikaltimas ir bausmė“, „Pažemintieji ir nuskriaustieji“, „Broliai Karamazovai“ ir kt.

Tarybiniai žmonės, kaip ir visa pažangioji žmonija, vertina tuos Dostojevskio kūrinius, kurie atskleidžia ano meto gyvenimo prieštaravimus, parodo „pažemintuosius“ ir „nuskriaustuosius“, gerąsias darbo žmonių savybes.

K. Juodainis

MUMS RAŠO

Įvesti darbo drausmę

„Mūsų rytojaus“ žemės ūkio artelėje dažnai nusi-skundžiama darbo jėgos stoka, bandoma tuo pateisinti atsilikimą ir pan. Tačiau, įsigilinus į padėtį, galima pilnai pareikšti, kad kolūkyje yra visos galimybės netrukdomam ekonomikos kėlimui, tik reikia sudrausti žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjus. Štai, Gaigalių kaime gyvena Skabeikių šeima. Ona Skabeikienė kolūkinėje gamyboje nedalyvauja dėl senyvo amžiaus, o Vytautas Skabeikis dirba Šepetos durpių-kraiko fab-

rike, Janė Skabeikaitė—Kupiškio invalidų namuose, Kazė Skabeikaitė—Gaigalių septynmetėje mokykloje valytoja. Šiuo „sumaniu“ pavyzdžiu pasekė Klypa, Medveckas, Motiejūnas ir kt. Apeidamos artelės įstatų, minėtos šeimos lygiai su visais kolūkiečiais naudojasi kolūkiniu turtu: malkomis, ganyklomis, pašalais ir kt.

Sąžiningi kolūkiečiai reikalauja, kad būtų įvesta tvirta darbo drausmė ir užtikrintas pilnavertis darbdlenis.

P. Giedrys

Nesirūpina dirbančiųjų poreikiais

Skapiškio MTS darbuotojai pageidauja, kad jie galėtų nusipirkti žibalo MTS esančioje parduotuvėje. Tačiau, atrodo, rajono vartotojų kooperatyvas mažai rūpinasi dirbančiųjų poreikiais, nes žibalo šioje parduotuvėje iki šio laiko nėra. Be to, didelį priekaištą

tenka pareikšti ir pardavėjai I. Kalkytei. Vietoje to, kad nuolat rūpintis dirbančiųjų poreikiais, I. Kalkytė atsisako žibalo kaip prekę primesti į parduotuvę.

—Kaip aš ji pardavinėsiu, susitepsiu rankas!—dažnai pareiškia Kalkytė intere-santams.

K. Putrimas

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Visuomeninio turto grobstytojai ir jų rėmėjai“

Tokių pavadinimų straipsnis tilpo 1955 m. „Stalino kelio“ Nr. 90 (960). Jame buvo rašoma, kad „Mūsų rytojaus“ kolūkio pirmininkas pataikauja visuomeninio turto grobstytojams, neveda griežtos kovos prieš žemės ūkio artelės įstatų pa-

žeidėjus, nuolat girtuokliauja.

Gautas atsakymas, kad straipsnelyje iškelti faktai pasitvirtino. Trūkumai buvo apsvaistyti „Mūsų rytojaus“ kolūkio valdybos posėdyje ir numatytos priemonės padėčiai ištaisyti.

Nemenčinės rajono kolūkių gyvulių augintojai sėkmingai didina gyvulių produktyvumą. „Raudonosios vėliavos“ kolūkyje 1955 metų spalio, lapkričio ir gruodžio mėnesiais iš kiekvienos karvės primelžta 37 kilogramais pieno daugiau, negu per atitinkamą 1954 metų laikotarpį. Nuo t r a u k o j e: „Raudonosios vėliavos“ kolūkio priešakinė melžėja V. Bepko. Per naujų ūkininkų metų tris mėnesius iš kiekvienos karvės ji primelžė 68 kilogramais pieno daugiau, negu per 1954 metų spalio, lapkričio ir gruodžio mėnesius.

L. Meinerio nuotr. (ELTA).

Trumpai

Gerai prižiūri visuomenines žąsis „Juodpėnų“ kolūkio II laukininkystės brigados narė O. Senaitienė. Žąsis lesinamos nustatytu laiku, sočiai pagirdomos. Žąsimis duodama ir sultingųjų pašarų, todėl jos yra gerame kūno stovyje.

A. Lapienis

„Laukų spartuolio“ kolūkio saviveiklininkai, vadovaujami Puponių pradinės mokyklos mokytojos Binkienės, suruošė vakarą. Programoje saviveiklininkai išpildė Dauguviečio dviejų veiksmų pjesę „Laimė“. Savo vaidmenis gerai atliko R. Baltušis, Baltušytė, Juodviršytė, P. Ožys ir kiti. Vakare skaitlingai dalyvavo vietos ir gretimų kolūkių nariai. Saviveiklininkų pasirodymas paliko gilų įspūdį.

A. Šnarys

PRANEŠIMAS

apie vietinių trąšų išvežimo eigą rajono kolūkiuose
1956 m. vasario 5 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Išvežta vietinių trąšų tonomis		
		viso	mėšlo	durpių
1.	„Lukonys“	702	170	532
2.	„Aukštaičiai“	500	50	450
3.	„Stalino keliu“	475	350	125
4.	„Neris“	432	165	267
5.	„Vienybė“	350	150	200
6.	„Ateitis“	344	150	194
7.	„Aušra“	318	264	54
8.	„Skodinas“	277	188	89
9.	„Mituva“	255	155	100
10.	„Vėžionys“	250	—	250
11.	„Laukų spartuolis“	241	70	171
12.	„Vedrupys“	207	72	135
13.	„Nemunas“	198	28	170
14.	„Palanga“	141	27	114
15.	„Pirmūnas“	127	127	—
16.	„Pakupys“	125	—	125
17.	„Juodpėnai“	120	50	70
18.	„Sakalas“	100	70	30
19.	„Pirmoji vaga“	90	90	—
20.	„Mičiurino v.“	79	75	4
21.	„Adomynė“	40	40	—
22.	„M. Melnikaitės v.“	35	7	28
23.	„Bugailiškiai“	30	10	20
24.	„Laisvė“	15	15	—
25.	„Žalgiris“	10	10	—
26.	„Mūsų rytojus“	—	—	—
27.	„Artojas“	—	—	—
28.	„Šetekšna“	—	—	—

Plano komisija

Vertinga iniciatyva

„Lukonių“ žemės ūkio artelės žemdirbiai, apsvarstę Kauno rajono Mičiurino vardo žemės ūkio artelės narių kreipimąsi, nutarė sukaupti stambius vietinių trąšų kiekius.

Prisiimtieji išpareigojami sėkmingai vykdomi. Socialistiniame lenktyniavime TSKP XX suvažiavimo garbei pirmąja II ir III laukininkystės brigadų nariai. Trąšos vežamos į tuos

laukus, kuriuose bus sėjami cukriniai runkeliai, kukurūzai ir daržovės. Tuo bus sutaupyta daug darbo jėgos pavasario lauko darbų metu. Be to, kiekvienas kolūkio kiemas išpareigojo iki pavasario sėjos išvežti į visuomeninius laukus po 3–4 vežimus mėšlo iš savo tvarto. Žemės ūkio artelėje organizuojamas pelenų ir paukščių mėšlo surinkimas.

A. Šnioka

SATYROS SKYRELIS

BOTAGAS

TUOJ NUVAŽIUOS...

Beveik prieš mėnesį laiko da — ne bėda. Per dvi Skapiškio MTS kuliavimo dienas diržą mechanizatoriai „Imanta“ ir ją aptarnaujanti „Igula“ išsiruošė į „tolimą“ kelionę: „Pakupio“ kolūkyje iškūlus daugiametės žolės, reikėjo tokį pat darbą atlikti ir „Artojo“ žemės ūkio artelėje. Nors šie kolūkiai kaimynystėje, tačiau kelionė iš vieno į kitą pasirodė tikrai tolima, nes nelaimingoji kuliavimo kelyje išbuvo tris savaitės. „Artojo“ kolūkio žemdirbiai išsilgę laukė kuliavimosios ir... pagaliau sulaukė. Tuoju prie daržinės įrengė kuliavimo aikštelę ir pasiruošė kuliavimo darbams, bet čia vėl, kaip yla iš maišo, išlindo nauja kliūtis: „darbštieji“ mechanizatoriai niekaip negalėjo užvesti traktoriaus. Nesulaukęs kuliavimo pradžios, vakare aštuoniolikos žmonių būrelis su pasipiktinimu veduose išsiskirstė namo. Ryte vėl rinkosi prie kuliavimosios, vakare vėl skirstėsi, ir vėl rinkosi, ir vėl skirstėsi. Taip vaikštinėjo dvi savaites diena iš dienos, o mechanizatoriai vis tebevedė traktorių.

Seniai būtume spragilais iškūle, kojomis išmynę, — pykdami barėsi kolūkiečiai, bet kalbos nepadėjo. Panašiu maršrutu į kolūki iš MTS sodybos atbėdė ir grūdų valomoji mašina VIM, o kas blogiausia, kad nepasiruošusi darbui. Ir čia, kaip prie kuliavimosios, susirinko darbai pasiruošę žmonės, o tada, kaip tyčia, paaiškėjo, kad nėra varomojo diržo. Viena bė-

da — ne bėda. Per dvi dienas diržą mechanizatoriai surado, bet kai vėl susirinko kolūkiečiai — grūdų valytojai, motoras, matyt, išsigandęs šalčio, atsisakė sukurti VIM-ą. Prie užsispyrusio motoro ilgai triūsė motoristai, nuvargusius keitė nauji, bet motoras kaip tylėjo, taip ir tyli. Kolūkio pirmininkas Briška nebejuokais šaukė į telefono ragelį MTS direktoriui, o iš ragelio Briškos ausį sklido raminantis Timčenkos balsas: „Prišliom mechanika, ispravim“. Ir tie „ispravim“ baigėsi tuo, kad žemės ūkio mašinų mechanikas Baltušonnis, puskiometrį neprivažiavęs iki VIM-o, kelyje sutiko sniego kliūtis, ir... apsisukęs grįžo į MTS.

Štai, ir privažiavo MTS technika į kolūki — kalbarimtai pasipiktinę kolūkiečiai, nes vien dėl tos „nelaimingosios“ technikos dar iki šiol neiškultos daugiametės žolės, neišvalytos grūdinių kultūrų sėklos.

Roges durpių išvežimui, matyt, tada prisijus MTS, kai pavasario saulutė nudildys nuo laukų sniegą, — linguodami galvas, ant savo kailio patyrę MTS „pagalbą“, šnekučiuoja kolūkio žemdirbiai.

Už tokią paramą „Artojo“ kolūkio žemdirbiai pasiruošę atsidėkoti MTS vadovams, o ypač direktoriui Timčenkai, ne nuoširdžiais padėkos žodžiais, bet „botago“ mazgais, nes per daug surambėjo jų kailis.

B. Rakauskas

MENINEI SAVIVEIKLAI — PLATESNĮ UŽMOJĮ

Svarbų vaidmenį auklėjant darbo žmones komunistine dvasia, kovojant už grandiozinių Partijos ir Vyriausybės uždavinių įgyvendinimą atlieka meninė saviveikla. Kolūkinio kaimo kultūrinio gyvenimo agitatorių pirmose gretose žengia komjaunimas.

„Juodpėnų“ kolūkio pirminė komjaunimo organizacija (sekretorius drg. Dubrindys) aktyviai dalyvauja meninės saviveiklos organizavime, masinį politinį darbą jaunimo tarpe riša su kolūkio kultūrinių įstaigų atliekamu darbu. Kolūkio saviveiklininkai neseniai suvaidino J. Grušo vieno veiksmo vadevilį „Nenuorama žmona“. Šiuo metu kolūkio komjaunuolių iniciatyva repetuojama M. Talvesto trijų veiksmų komedija „Raisto velniai“, su kuria numatoma pasirodyti rajoninėje meno saviveiklos kolektyvų apžiūroje. Apžiūrai taip pat ruošiasi 15 žmonių choras ir 4 žmonių kaimo muzikantų kapela.

„Neries“ kolūkio komjaunimo organizacijos sekretoriui drg. Bučinskaitėi, bibliotekos vedėjai drg. Laučiūtei, klubo-skaityklos vedėjai drg. Stukienėi bendradarbiaujant, suorganizuotas gausus kolūkio jaunimo meninės saviveiklos kolektyvas, šiomis dienomis savo kolūkio, Kupiškio kultūros namų, „Pirmūno“ kolūkio scenose sėkmingai suvaidinęs N. Ostrovskio 5 veiksmų dramą „Šviečia, bet nešildo“. Saviveiklininkams, organizuojant išvykas, didelę paramą suteikia kolūkio valdyba (pirmininkas drg. Stančikas).

Taip pat nemažų laimėjimų kolūkio meninės saviveiklos vystyme pasiekė „Laisvės“ kolūkio komjaunimo organizacija (sekretorius P. Ribokas). Saviveiklininkai kolūkio scenoje suvaidino N. Ostrovskio 5 veiksmų dramą „Šviečia, bet nešildo“.

Kolūkių kultūrinio gyvenimo sėkmingas vystymas žymia dalimi priklauso ne

tik nuo kultūrinių įstaigų, komjaunimo organizacijų darbo, bet ir nuo kolūkių valdybų paramos. Pavyzdžiui, „Vedrupio“ kolūkio valdyba (pirmininkas drg. Jokubėnas) skiria didelį dėmesį meninės saviveiklos vystymui. Kolūkio valdybos išskirtomis lėšomis meninės saviveiklos kolektyvui nupirtas akordeonas. Taip pat didelę paramą saviveiklininkams suteikia „Vėžionių“, „Stalino keliu“ ir kitų kolūkių valdybos.

Nuolat gerinamas meninės saviveiklos kolektyvų darbas miesto įmonėse, įstaigose bei mokyklose. Pavyzdžiui, pramkombinato saviveiklininkų dramos rėklis vieno veiksmo komedija „Uošvė į namus — tylos nebebus“ suvaidino ne tik Kupiškio miesto darbo žmonės, bet ir kolūkiniame kaime, kaip Skapiškio MTS, „Šetekšnos“, „Stalino keliu“ kolūkiuose ir kitur.

Rajono darbo žmonių tarpe taip pat populiarius rajonų kooperacijos saviveiklin-

kų orkestras bei atskiri artistai, kaip humoristinių numerių atlikėjas G. Totoris ir kt.

Rajono pionierių namuose nenutyla dainos, muzika. Tai jaunieji leniniečiai, Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos moksleiviai, mokosi naujų dainų ir šokių. Dramos būrelis inscenizavo pasakėles „Zulki-pukį“, „Katinėlį ir gaidelį“, išmoko eilę liaudies šokių ir žaidimų, kaip „Kalkvelį“, „Kubilą“, „Indėnų šokį“ ir kt. Šiuo metu repetuojama 3 veiksmų pjesė „Keturi draugai“, šokiai „Kolūkio pirmininkas“, „Gopakas“ ir kt. Mokytojo drg. Mikantavičiaus vadovaujamas muzikos būrelis išmoko „Dainą prie eglutės“, „Girdi Tėvynė, mato Tėvynė“ ir kitas dainas. Akordeonistų grupė repetuoja polką, valsą bei lietuvių liaudies dainas. A. Vėtaitė, L. Gedgaudaitė, G. Deksnytė, D. Kazlauskaitė, D. Repšytė ir kiti pionieriai aktyviai dalyvauja saviveikloje.

Rajono kolūkių meninės saviveiklos kolektyvai pasiekė nemažų laimėjimų.

Tačiau yra ir trūkumų, kuriuos išgyvendinus kultūrinis darbas rajone žymiai pagerėtų. „Pirmūno“ kolūkyje gausu jaunimo. Tačiau dauguma jų meninėje saviveikloje nedalyvauja. Vietos komjaunimo organizacija (sekretorius drg. Dargužytė) savo darbą turėtų risti su kolūkio kultūrinių įstaigų darbu, imtis priemonių jaunimui daugiau įtraukti į kolūkio visuomeninį gyvenimą.

Kultūrinių įstaigų, pirmųjų komjaunimo organizacijų pareiga — organizuoti jaunimo dalyvavimą vaidybos, liaudies šokių rateliuose, choruose, muzikantų kapelose. Tik visą rajono kolūkinio kaimo, įmonių ir įstaigų jaunimą įtraukus į meninės saviveiklos vystymą visose jos formose, bus pasiektas didelis rajono kultūrinio gyvenimo suklestėjimas. Jei nuolat ir rimtai bus dirbama, kiekvienam meninės saviveiklos kolektyvui nebus gėda dalyvauti rajono meninės saviveiklos apžiūroje.

St. Žemaitis

LLKJS Kupiškio rajono komiteto sekretorius

IŠ JAUNŲJŲ TECHNIKŲ
GYVENIMOArčiau prie
gamybos

TSKP XX suvažiavimo Direktyvų dėl šeštojo penkmečio plano projekte, iškeliami rimti uždaviniai paliečiant polittechninį apmokymą mokyklose. Tai padės moksleiviams įgyti darbo įgūdžius, išmokyti valdyti sudėtingą tarybinę techniką, pamilti žemės ūkio darbą ir, baigus mokyklą, tapti naudingais liaudžiai žmonėmis.

Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos jaunųjų technikų-fizikų būrelis (vadovas mokytojas St. Vaitieka), vadovaudamasis partijos nubrėžta programa, savo veikloje pasiekė nemažų laimėjimų. Atsiliepiant į Rokiškio rajono Panemunėlio vidurinės mokyklos ir Panemunėlio MTS kolektyvinio bendradarbiavimo sutartį, būrelis sudarė panašią sutartį su „Aušros“ kolūkiu. Pagal susitarimą, moksleiviai talkininkaus kolūkio elektrifikavime, radiofikavime, padės mechanizuoti fermas, organizuos kultūrinį-masinį darbą. Artimiausiu laiku būrelis pasirodys kolūkyje su menine programa. Kolūkis iš savo pusės duos automašinas ekskursijoms, parems jaunuosius technikus, gaminančius priemones įvairiomis atliekamomis medžiagomis bei detalėmis.

Didelę paramą būrelio radijų sekojai teikia ryšių kontoros radijo mazgas. Radijo mazgo darbuotojai Rimša, Jankauskas padeda jauniems radijams pašalinti įvairius sunkumus, susijusius su įrankių bei prietaisų trūkumais mokykloje. Jau atremontuotas radijo mazgas, gaminami radijo imtuvai. Netolimoje ateityje radijo mazgas perleis mokyklai galingesnį radijo imtuvą - stiprintuvą, ko pasekoje bus įrengti kiekvienoje klasėje radijo taškai.

Tačiau, nežinint šių laimėjimų, būrelio veikloje yra daug trūkumų. Nevisada būrelį paremia mokyklos vadovybė, miesto vykdomasis komitetas. Jau seniai buvo laikas pasekti Rokiškio rajono Panemunėlio vidurinės mokyklos ir Panemunėlio MTS kolektyvine sutartimi, tačiau mokyklos vadovybė neparemia moksleivių iniciatyvos, ir iki šiol dar nesudaryta panaši sutartis su Kupiškio MTS. Būrelis nejaucia materialinės paramos. Darbo kambaryje trūksta būtinausių gamybos priemonių, kaip lituoklių, laidų, lempučių ir daug kitų daiktų.

Tikimės, kad mokyklos vadovybė polittechniniam mokymui skirs daugiau dėmesio ir daugiau parems jaunųjų technikų iniciatyvą.

A. Marcinkevičius
E. Jodelis
A. Putrimas

BIBLIOGRAFIJA

Taip pavadinta „Pravdos“ leidyklos išleista P. Aleksiejevo ir M. Zamiatino brošiūra*). Joje pasakojama, kaip Maskvos srities, Volokolamsko rajono kolūkis „Putj Iljičia“ iš atsiliekančių išskyla į pirmaujančius.

Pirmajame šios pamokančios knygelės skyriuje autorai primena skaitytojui, kad čia, Kašino kaime, 1920 metais buvo pastatyta viena pirmųjų mūsų šalyje kaimo elektrinė. Kašiniečių pakvėstas, į jos atidarymą tada atvyko Leninas. Tai buvo jaudinantis, nuširdus Pamaskvio kaimo valstiečių susitikimas su didžiuoju darbo žmonių vadu ir mokytoju.

Pasveikinęs kašiniečius elektrinės atidarymo proga, V. I. Leninas, baigdamas savo kalbą, pasakė:

— Elektra — didelė jėga, bet darbo žmonių rankose tai didžiausia jėga.

Apie savo kelionę į Kašną V. I. Leninas smulkiai papasakojo VIII-jame Visasąjunginiame Tarybų suvažiavime, kuris priėmė istorinį GOELRO planą.

Tarybinė liaudis, įgyvendindama Lenino idėjas, pasiekė milžiniškus laimėjimus elektrifikuojant mūsų šalį. „Nuo mažos kaimo elektrinės Kašino kaime, — sakoma brošiūroje, — iki Volchovo stoties, Dnieprogeso ir Kachovkos, Kuibyshevo, Stalingrado, Gorkio, Irkutsko, Buchtarminsko HES, iki dabar statomos pačios didžiausios pasaulyje Bratsko HES, iki pirmosios pasaulyje atominės elektrinės — tokį kelią elektros srityje praėjo Tarybų šalis. Tartum žvaigždės danguje, dega dabar milijonai Iljičiaus lempučių, apšvičiamos tarybinė žemė“.

1941 metų lapkričio mėn. fašistiniai okupantai susprogdino elektrinės pastatą. Daug jėgos ir darbo padėjo Volokolamsko rajono kolūkiečiai, kol atstatė savo elektros stotį. Ir štai, dabar pavadinta V. I. Lenino vardu, Jaropolecko HES duoda elektros energijos du kartus daugiau, negu iki karo. Elektrinė dabar aptarnauja 25 gyvenvietes.

Brošiūroje toliau pasakojama, kaip artelė „Putj Iljičia“ pastaraisiais metais vysto savo visuomeninį ūkį.

— Nuširdžiai kalbant, — sako artelės pirmininkas drg. Korobanovas, — mūsų ūkis nei rajone, nei srityje nebuvo laikomas pavyzdingu. Laukai duodavo žemą javų, bulvių, daržovių derlių. Net gi linai, kuriais vietiniai kaimai nuo seno garsėjo, ir tie kaip reikiant neužderėdavo. Be to, mes gi

*) P. Aleksiejevas, M. Zamiatinas. Didelės permainos. Kolūkis „Putj Iljičia“ iš atsiliekančių išskyla į pirmaujančius. Išleido „Pravdos“ leidykla, 1955 m., 84 psl., 100.000 egz., 0,60 rb.

DIDELĖS PERMAINOS

ir sėjome jų labai mažai. Silpnai padėdavo MTS. Kolūkyje trūkdavo pašarų, gyvulius šėrėme beveik tik nuo bado ginančiu daviniu. Ir apie kokį čia pieną ir kalbėti! Žodžiu, ūkininkavome blogai. Darbadienis nebuvo vertinamas. Būdavo, kvietė kolūkietį į darbą, o jis ir sako: „Kokia nauda iš darbo? Vistiek už darbadienį kolūkyje nieko negausi“.

Kolūkiečiai matė, kad taip toliau tvarkyti ūkį negalima. Kokiais gi būdais įveikti kolūkio atsilikimą? Kaip pakelti jo visuomeninį ūkį?

Didžiulį vaidmenį sėkmingai sprendžiant šiuos klausimus suvaidino TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimai, kurie atskleidė trūkumus vadovaujant žemės ūkiui, kolūkių, MTS ir tarybinių ūkių darbe, ir nurodė kelius grūdų, mėsos, pieno ir kitų produktų gamybai padidinti. Šie nutarimai padėjo artelės partinei organizacijai, kolūkiečiams nustatyti artelės visuomeninio ūkio vystymosi pagrindinę kryptį.

— Mūsų žemė labai tinka linams, — neretai sakydavo Kašino seniai. — Linai — štai mūsų tikrasis turtas.

Ir linininkystė tapo svarbiausia kolūkio gamybos šaka. Smarkus linų gamybos padidėjimas įgalino kašiniečius greitai padidinti ūkio pajamingumą, pakelti žmonių materialinį suinteresuotumą.

1954 metais artelė gavo po 3,9 centnerio pluošto ir 3,8 centnerio sėmenų iš hektaro. Praeitais metais vidutiniškai surinkta po 4 centnerius pluošto ir po 3,6 centnerio sėmenų iš hektaro. Per pastaruosius dvejus metus artelė gauna iš linų pagrindinę pajamų dalį. 1954 metais pajamos iš linų sudarė 1.800 tūkstančių rublių, o 1955 metais — 2.800 tūkstančių rublių. Jeigu 1954 metais vidutiniškai kiekvienas hektaras linų davė kolūkiui 6.300 rublių, tai 1955 metais — jau 11 tūkstančių rublių. Dar didesnes pajamas duoda priešakinį linų augintojų sklypai. Antai, drg. Petrovos brigada, išauginusi po 6 centnerius sėmenų, po 5,8 centnerio pluošto, iš kiekvieno šių pasėlių hektaro gavo po 28,5 tūkstančių rublių.

Augant linininkystės prekių gamybai stiprėja kolūkio ekonomika, kyla darbadienio vertė. 1955 metais kiekvieną darbadienį, išdirbtą linininkystėje, kolūkiečiai gavo po 18 rublių. Kolūkiui apiprekinimo tvarka už pristatytą linų produkciją pristatoma apie tris tūkstančius centnerių grūdų, 210 centnerių išspaudų gyvuliams šerti ir 62 centnerius aliejaus.

Dalį pajamų, gautų linininkystės aukšto prekių

mo sąskaita, artelė panaudojo gyvulininkystės patalpų statybai, gyvulininkystei vystyti. Kolūkio pieno prekinėje fermoje dabar yra 368 galvijai. Pieno primelžimas 1955 metais vidutiniškai pasiekė 3.142 kilogramus — 342 kilogramais daugiau, negu buvo numatyta perspektyviniame tų metų plane.

Toks pieninės bandos produktyvumo augimas paaiškinamas tuo, kad kašiniečiai atkakliai stiprina pašarų bazę. 1954 metais jie pirmą kartą 35 hektarų plotė pasėjo kukurūzus. Iš kiekvieno šių pasėlių hektaro kolūkis surinko po 400 centnerių žaliosios masės; kiekvienai karvei buvo paruošta apie 5 tonas kukurūzų siloso. Trūkstant natūralių pievų ir ganyklų čia sėkmingai naudojamas žaliasis konvejeris. Gyvuliams pašarui trintis sėjimo terminais sėjami žieminiai rugiai, kukurūzai, vikių-avižių mišinys, o taip pat dobilai ir kitos žolės. Žaliųjų pašarų sušerimo cikliškumas taip pat palankiai atsiliepia keliant pieninės bandos produktyvumą.

Artelės fermose, be galvijų, yra daugiaulių, avių ir paukščių. Visuomeninė artelės gyvulininkystė dabar tapo pajaminga. Praeitais metais kolūkiui ji davė 1.073 tūkstančius rublių pajamų. Visos piniginės artelės pajamos 1955 metais pasiekė keturius milijonus rublių.

Visuomeninio ūkio stiprinimo pagrindu kyla kolūkiečių materialinis suinteresuotumas. 1954 metais vidutiniškai už bendrą darbadienį priskaičiuota 10 rublių, o 1955 metais — 12 rublių. Be pinigų, kolūkiečiai už išdirbtus darbadienius gavo daug grūdų, daržovių ir kitų žemės ūkio produktų. Įgyvendindamas Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimus, kolūkis „Putj Iljičia“ iš atsiliekančių kyla į pirmaujančius.

Išstudijavę šios artelės patyrimą, daugelis mūsų šalies kolūkių gali sėkmingai panaudoti jį, pritaikę savo gamtinėms bei ūkinėms-ekonominėms sąlygoms.

S. Rozygrajevs

P A D Ė K A

Sunkiai sirgau tris mėnesius. Mane gydė ir slaugė Kupiškio ligoninės vidaus ligų skyriaus personalas. Gydytojams V. Krasauskui, J. Petrauskui, sesutėms Kalvelienei, Indilaitėi, sanitarėms D. Baltrūnaitėi, Serikienei, savo sąžiningu darbu pagydziusiems mane, reiškiu nuoširdžią padėką.

St. Dambrauskaitė

S p o r t a s

• Ledo ritulio taurės
varžybos

Šiomis dienomis Kaune prasidėjo Tarybų Lietuvos ledo ritulio taurės varžybos. Jose dalyvauja dvi Kauno, dvi Vilniaus, Anykščių, Kapsuko, Plungės ir kitos ekipos.

(„Komjaunimo tiesa“)

Slidinėjimo pirmenybės

Neseniai Kupiškioje įvyko Kupiškio rajono slidinėjimo pirmenybės. Pirmenybėse dalyvavo nemažas skaičius slidininkų. Vyrų grupėje 19 km distancijoje rajono čempiono vardą iškovojė „Žalgirio“ sporto draugijos slidininkas V. Sipavičius, antrą vietą užėmė Baltušis, trečią vietą — G. Janulis.

A. Šniurkys

Šaškių varžybos

„Pirmūno“ žemės ūkio artelės sporto kolektyvo pirma fizinė grupė surengė šaškių varžybas, kuriose dalyvavo 12 žaidėjų. Įtempta kova dėl pirmos vietos vyko tarp žaidėjų V. Vildžiūno ir G. Gutpetrio. Laimėtoju išėjo V. Vildžiūnas, užėmęs pirmą vietą. Antra vieta atiteko G. Gutpetriui.

Artimiausiu laiku numatoma surengti stalo teniso ir šachmatų varžybas.

R. Rudzinskas

Daugiau dėmesio
sportuojančiam
jaunimui

Praėjusiais metais „Aušros“ kolūkio sporto kolektyvas buvo geriausias rajone. Tačiau pastaruoju metu čia nevystomas joks sportinis darbas: neorganizuojami slidžių krosai, šaškių ir šachmatų turnyrai, nors jaunimo, norinčio užsiimti viena ar kita sporto šaka, kolūkyje yra daug.

Sporto veiklos pagerinimu „Aušros“ kolūkyje turi rimtai susirūpinti rajono kūno kultūros ir sporto komitetas.

A. Kumštys

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

KUPIŠKIO VARTOTOJŲ
KOOPERATYVO NARIŲ-PAJININKŲ
ŽINIAI

Nuo 1956 m. vasario mėn. 10 dienos kooperatyvo nariams-pajininkams bus keičiamos narių knygtės s e k a n d i a i:

1. Gyvenantiems Kupiškio miesto ribose — kasdien kooperatyvo kontoroje, Kupiškio m. Vytauto g-vė Nr. 8 (II aukštas).
2. Gyvenantiems už miesto ribų — laike įvykstančių apylinkių narių susirinkimų, taip pat kasdien kooperatyvo kontoroje Kupiškio m.

Su savim turėti seną nario knygtę ir asmens dokumentus. Knygutes pakeisti visiems nariams būtina iki 1956 m. kovo mėn. 1 dienos.

Kupiškio vartotojų kooperatyvo v a l d y b a